

WERELD

WIJZER

Stichting WereldWijd • Blad voor Medewerkers en Belangstellenden

15 JAAR WERELDWIJZER!

Al 15 jaar verschijnt met regelmaat de WereldWijzer, het huisblad van Stichting WereldWijd. Het blad dient om elkaar en het netwerk rond WereldWijd te informeren over recente ontwikkelingen. In een oplage van gemiddeld 300 stuks wordt het blad verspreid door het hele land. Onze hoofdredacteur en PR medewerker (vrijwilliger) Louis Eggerdink heeft aan de wieg gestaan van dit blad. Naast Louis hebben door de jaren heen meerdere mensen stukken geschreven voor de WereldWijzer.

De motivatie om met de WereldWijzer te starten en wat hij bijvoorbeeld het moeilijkste en leukste moment of artikel vond legt Louis zelf elders in dit blad uit.

Zo zijn er in de afgelopen 15 jaar bijvoorbeeld diverse reisverslagen van vrijwilligers gepubliceerd, hobby's uitgelegd, motivaties om actief te zijn voor WereldWijd beschreven, recepten van over de hele wereld prijsgegeven, puzzels gemaakt en natuurlijk de ontwikkelingen en het wel en wee van de stichting onder de loep genomen.

15 jaar WereldWijzer, een prestatie die veel waardering verdient.

Regelmatig horen we dat mensen uitkijken naar het volgende nummer. Het blad blijkt steeds een goed medium te zijn om elkaar te informeren en betrokken te houden. We hopen dan ook dat de WereldWijzer nog vele jaren mag verschijnen.

Chapeau!

Peter Gillissen - coördinator

In dit nummer

Bericht uit bestuur	2
Thema: 15 jaar betrokkenheid	2
Intro DREAMS	4
Even voorstellen	5
Conferentie Brussel	6
Vrijwilliger Wladziu van Hugten	7
Dubbelzinnig	8
Stand van zaken DREAMS project	9
Get Skilled	10
Taaltest	10
Gedicht van een asielzoeker	11
Puzzel	11
Verslag Wereld Tools	12
Effe lachen	14
Keuken uit	14
BHV cursus WW-medewerkers	14
Essa Bloemers: Brabant -Bagdad	15

<i>Driewieler in Ghana</i>	17
<i>Wist u dat</i>	17
<i>Frans Frankhuizen</i>	18
<i>Antwoorden taaltest</i>	18
<i>Gereedschap gezocht</i>	20
<i>Colofon</i>	20

Wereldwijs

...op het gebied van acco

KOEI
Accountants en

Duitsepoort 13 • Postbus
T 043 3

Vestigingen in Heer
Roermond, Sitt

KOENEN EN CO. PROFESSIONALS MET

Gadet Tweewielers

Kasteel Erensteinsstr. 40a
6222 VH Maastricht
Tel/Fax: 043-4082283
email: info@gadet.nl

Batavus

Voor actuele aanbiedingen
kijk op **www.gadet.nl**

Bel: 043-4082283 voor info over het halen en brengen van reparatiefietsen

adviesburo jos reubsaet

bouwfysisch en akoestisch onderzoek en advies
ambachtelijke techniek

St. Franciscusweg 29
6416 ET Heerlen
045 571 19 91
www.josreubsaet.nl

Bericht uit het bestuur

De WereldWijzer hoort bij WereldWijd als de zon bij de zomer. Per uitgave 300 exemplaren voor 'Medewerkers en Belangstellenden'.

WereldWijzer bindt ons al 15 jaar. Voor degenen voor wie WereldWijd even wat uit beeld is wordt de band weer aangehaald als de WereldWijzer op de deurmat ligt. Elke publicatie zorgt voor betrokkenheid.

Door de gepresenteerde informatie wordt de lezer wijzer. Projecten worden besproken, interviews met cursisten gepubliceerd, afscheid genomen van mensen, nieuwe medewerkers geïntroduceerd, contacten nog eens aangehaald, plezierige en trieste familieberichten gedeeld. De puzzels

worden met een bijna zichtbaar sardonisch genoeg samengesteld. Elke uitgave wordt uitstekend geredigeerd en afgewerkt.

WereldWijzer wordt gemaakt door wijze mensen met oprechte interesse voor al die 'Medewerkers en Belangstellenden'.

Ik wil de redactie feliciteren met deze mijlpaal en adverteerders bedanken voor de bijdrage die zij leveren om elke uitgave weer mogelijk te maken. Team van WereldWijzer bedankt voor jullie inspanningen en veel succes met het blijven binden van mensen uit betrokkenheid!

Taco Bisscheroux, voorzitter Stichting WereldWijd

WereldWijzer 15 jaar betrokkenheid!

Beste lezer,

Voor u ligt het eerste nummer van de 15e jaargang van de WereldWijzer. Toch een reden om even pas op de plaats te maken en terug te kijken. 15 jaar geleden bruisde en bloeide het nog van activiteit als

nooit tevoren bij Stichting WereldWijd. Met 110 vrijwilligers die zich erg betrokken voelden en waarvan ieder zijn eigen plek gevonden had, niet in de laatste plaats vanwege de gemoedelijke en plezierige werksfeer binnen de organisatie.

Door een doorgaans slechts beperkte aanwezigheid, was men niet altijd op de hoogte van wat bij WereldWijd gebeurde. Vaak hoorde men pas achteraf van gebeurtenissen en feiten die zich hadden voorgedaan. Dat vonden de vrijwilligers van het opleidingscentrum jammer. Men wilde meer recente informatie en meer betrokkenheid bij de ontwikkelingen.

Een aantal vrijwilligers nam deze wens ter harte en er werd een werkgroepje gevormd om een oplossing te bedenken. De uitkomst was dat er een informatieblad moest komen zodat iedere vrijwilliger zo snel mogelijk alle informatie kreeg over wat er bij WereldWijd gebeurde. Het moest een blad worden van, voor en door vrijwilligers, maar ook een blad dat het visitekaartje moest worden van wat WereldWijd te bieden heeft. En zo werd in november 1996 de oprichtingsvergadering van de WereldWijzer gehouden.

Inmiddels, 15 jaargangen later, heeft ons informatieblad zich bewezen en is het een niet weg te denken communicatiemiddel voor vrijwilligers en belangstellenden. Regelmatig wordt gevraagd "wanneer komt het nieuwe blaadje uit?" De redactie is daar zeer verheugd over.

Geen blad kan tegenwoordig buiten adverteerders. Mede dankzij de sympathie en financiële ondersteuning van enkele betrokken firma's en organisaties kon er steeds een volwaardig informatieblad worden gepresenteerd.

Zoals Stichting WereldWijd in de loop van de jaren een stap terug heeft moeten doen, zo heeft ook de redactie van de WereldWijzer enkele jaren geleden ook een stap terug gezet voor wat betreft de frequentie van uitgifte, namelijk van vier naar twee edities per jaar.

Gevraagd naar een leuk moment, dat zijn er velen geweest in al de vijftien jaar. Vooral de interviews die ik heb mogen doen.

Ik zal er twee uitnemen, ten eerste het interview dat ik had met zaliger broeder Rudolf van Oudheusden van de Broeders van De Beyart, dat zal ik niet gauw

vergeten. Voordat we aan het gesprek begonnen kreeg ik eerst een rondleiding door en rond het kloostergebouw, hij vertelde mij alle ins en outs. Ook tijdens het interview was het heel aangenaam. Het was die middag een feest voor mij om alles met hem te mogen meemaken. Wat ik me ook nog herinner, het was die dag 1 mei De dag van de Arbeid. Broeder Kees (Kees was zijn eigen naam) was een gewaardeerd bestuurslid van Stichting WereldWijd.

Het tweede interview dat me bij zal blijven was toen ik na een warme ontvangst in het Stadhuis van Maastricht in gesprek ging met dhr. Ph. Houben, de toenmalige burgemeester van Maastricht. Hij gaf mij alle tijd en ruimte in een heel spontaan en ontspannen sfeer, het interview duurde twee uur. Ik heb daar een goed contact aan over gehouden. Toen begreep ik ook waarom de oud-burgemeester zo geliefd was onder de burgers van "Mestreech". Ik heb toen van die beleving voor mij zelf een heel verhaal opgeschreven. Oud-burgemeester Ph. Houben was lid van het Comité van Aanbeveling van Stichting WereldWijd.

Voor de opmaak van deze 3de lustrumuitgave hebben wij een 'gastvormgever' aangetrokken. Het nieuwe staf lid van Stichting WereldWijd, Matje Mattheij, (elders in dit blad stelt zij zich aan u voor) blijkt deskundig te zijn op dit gebied en ze vond het leuk om de opmaak van dit nummer voor haar rekening te nemen. Uiteraard gebeurde dat in goed overleg met onze "vaste opmaker" Huub Weijers.

Al met al kan worden gesteld dat de WereldWijzer de doelstelling van 15 jaar geleden heeft gehaald, nl. het visitekaartje van stichting WereldWijd worden. Onze dank gaat uit naar alle medewerkers van de afgelopen jaren.

Wat mijzelf betreft kan ik met zekerheid stellen: met WereldWijd en mijn werk voor de WereldWijzer ging voor mij een nieuwe wereld open!

Wij wensen u veel leesplezier met deze jubileum-WereldWijzer: 15de jaargang nummer 1 (de 43e editie).

Louis Eggerdink

Intro DREAMS project

Een belangrijk nieuwe project voor WereldWijd is het project DREAMS, waarover we ook berichtten in de vorige WereldWijzer. Nadat we uitstel hadden gevraagd en gekregen van de begindatum van dit project, is Dreams per 1 februari 2011 van start gegaan. Het zal een hele klus worden om dit project goed van de grond te tillen. Veel alleenstaande minderjarige asielzoekers gaan, nadat hun asielaanvraag is afgewezen, 'met onbekende bestemming' en verdwijnen dus in de illegaliteit. Het project DREAMS wil dit voorkomen door jongeren

beroepsmatig op te leiden in de veronderstelling dat er daardoor een beter perspectief voor terugkeer naar hun land van herkomst zal ontstaan. Aangezien dit project mede door Europa betaald wordt en dus veel rapportage en bijhouden van allerlei gegevens vereist zijn hebben we in de aanvraag een projectmedewerker opgenomen. De vacature voor deze nieuwe medewerker is half januari uitgezet. Dit leverde 146 sollicitaties op. Een zware klus om de juiste persoon op de juiste plaats op het juiste project te selecteren. We hadden hiervoor een selectiecommissie opgezet bestaande uit Henk Mostert (adviseur P&O WereldWijd), Bets van den Abbeele (bestuurslid WereldWijd), Ed Peters (stafid en projectmedewerker Wereld Tools) en Peter Gillissen, de algemeen coördinator van Stichting WereldWijd.

Na twee rondes is Matje Mattheij aangesteld als projectmedewerker voor 1 jaar. Zij stelt zich hierna aan u voor.

Even voorstellen.....

Van Louis -de hoofdredacteur- kreeg ik de vraag om mij even voor te stellen. Het is geen grap, maar sinds 1 april ben ik 'in dienst' bij WereldWijd. Ik had Huub Wijers gevraagd om een stukje over mij te schrijven, maar daar trapte hij niet in want hij dreigde te beginnen met ".... Zitten we opgescheept met Matje....." Nu zal ik zelf maar iets bedenken wat ik zal schrijven, want zo erg is het denk ik niet dat jullie met me opgescheept zitten.

Inmiddels werk ik alweer 2 maanden bij WereldWijd. Aangenomen voor het DREAMS project en ik zal jullie vertellen hoe daarmee voor mij een droom is waargemaakt. Ik ken WereldWijd al wat langer, in het verleden heb ik vanuit mijn (vorige) werk bij COS Limburg, centrum voor internationale samenwerking, in Roermond samen met RCE-Rhine Meuse, Arcuscollege, Bouwopleidingen Zuid en WereldWijd uitwisselingen met jongeren uit Ghana en Kenia georganiseerd. Destijds vond ik WereldWijd al een te gekke club, en dat meen ik echt. Een organisatie die veel warmte en positieve uitstraling heeft. De uitwisselingen zijn voorlopig van de baan vanwege o.a. financiële tekorten, en destijds zag ik ook de financiële strubbelingen hier in Eckelrade. Gelukkig heeft WereldWijd dat weten te overleven en ik vind het heel knap dat met het Wereld Tools project en nu ook met DREAMS een soort van doorstart is gemaakt. Dat ik ooit hier mijn werkplek zou hebben had ik nooit durven dromen. Goed, ik was met mijn verhaal nog niet zo ver dat ik ook in dienst ben. Enfin, uitwisselingen afgelopen,

had ik nog een keer met Ed een afspraak om te kijken of COS en WereldWijd niet konden samenwerken. De wil was er niet, alleen nog geen weg gevonden. Maar ik hield WereldWijd in de gaten en bleef de nieuwsbrief trouw lezen. In december kreeg ik de laatste WereldWijzer en las over het DREAMS project. "Wauw", dacht ik, dat is een leuk project, daar zou ik wel aan mee willen werken. Maar ja, ik heb naast het werk bij het COS al zoveel ander vrijwilligerswerk dat ik dit er niet meer bij kan doen. WereldWijzer aan de kant gelegd en gewoon weer verder met het dagelijks leven, wel al een tijd in mijn achterhoofd dat ik ander werk wilde doen en meer uren wilde gaan werken. Mijn kinderen worden ook groter en zelfstandiger, dus er kwam meer tijd vrij. En zo ongeveer een week nadat ik de WereldWijzer had gelezen en bij het oud papier wilde gooien, kreeg ik een mail met een vacature 'Projectmedewerker DREAMS' ! Tja en nu denk ik serieus dat het lot echt bestaat, voor mij was het 'meant to be'. Ik bellen, brief schrijven, en mocht ik op gesprek en heb uiteindelijk de DREAM-baan gekregen! Ik

ging zo snel mogelijk aan de slag, rondde intussen zo goed mogelijk het werk bij COS Limburg af en inmiddels draai ik al weer 2 maanden mee. Inwerken, namen onthouden, nieuwe organisaties, presentaties en ook al de eerste rapportage is de deur uit. En ik kom elke dag met veel plezier. Ook mijn gezin (Martin Dingemans, en kinderen Sies, Timu, Eef en Sime) staat er helemaal achter en steunt me enorm. Ik heb een tijdelijk contract tot mei volgend jaar en hoop nu al stiekem dat het langer gaat worden.

Sinds ik hier werk heb ik al menige koffiepauze mogen meemaken. Leuke, ruige, stoere en roerige verhalen doen dan de ronde. Er wordt dan met en over iedereen gesproken. En alle onderwerpen gaan over de tong, met een bakje koffie naar keuze: gewoon of 'asbestvrij'. Dan hoor je dat WereldWijd echt WereldWijd is:

Harrie: "Dea Pierre he, dea kint alle tale spreake he. Is er aan het wirke mit dea jông oet Afghanistan, Ali hetter geluif iech. Zeat Romal: "Iek ben klaar". "Det kèn neet" zegt Pierre. Beiden

spreken elkaars taal helemaal niet, maar toch hadden ze het goed begrepen. En dan lig ik weer in een deuk.

Het moge duidelijk zijn dat ik met veel plezier van maandag tot en met donderdag naar Eckelrade kom! Wat er verder nog over mij te weten valt? Leeftijd wil ik het niet over hebben, maar samen met mij zijn een heleboel AMA's hier op WereldWijd jarig, namelijk 1 juli. Ik zit nog in het bestuur van stichting Harambee en zamel daarvoor geld in voor de opleiding van jongeren in Kenia. Voor de rest (hobby's en dat soort dingen) vraag het me maar, dan probeer ik het wel uit te leggen.... En een foto? Ik zal ook die van mijn hyves er bij doen, dan kun je zien hoe schattig ik vroeger was.....

Verderop zal ik nog over DREAMS schrijven.

Matje Mattheij, projectmedewerkster

WereldWijd op bezoek bij de Europese Commissie te Brussel

Succes story

Zoals al eerder vermeld in de vorige uitgave van de WereldWijzer is het project Wereld Tools door het Ministerie van Justitie aangewezen als 'good practice' project van 2010 in Nederland. Als 'beloning' kreeg Stichting WereldWijd de uitnodiging om in Brussel een conferentie bij te wonen.

Het doel van de conferentie was (citaat): *"om betrokkenen op alle niveaus van de samenleving samen te brengen - de lidstaten, internationale organisaties, non-profit organisatie en om hen de gelegenheid te bieden om van gedachten te wisselen over de toekomst van de EU- financiering voor binnenlandse zaken"*.

Op vrijdag 8 april ging een afvaardiging van WereldWijd, coördinator Peter Gillissen en ondergetekende, 's morgens om 07.00 uur op weg met de Maastricht Brussel Express.

Aangekomen bij het torenhoge gebouw aan de Wetstraat te Brussel maakten we al meteen

kennis met een strenge bewaking. Nadat we ons hadden aangemeld, werden we onderworpen aan een controle. Het poortje met detectie was niet genoeg, we moesten onze jassen uitdoen en tassen op een detectiebandje leggen. Wie kan er nu twee goedwillende

medewerkers van WereldWijd uit Eckelrade verdenken van onregelmatigheden? Maar toch, ook wij moesten eraan geloven net zoals de andere honderden conferentiegangers.

Aangekomen op de tweede verdieping van het immense gebouw, werden we ontvangen in een zaal met de grootte van bijna een voetbalstadion, met in dit geval een toeschouwersaantal van 485.

Nadat we voorzien waren van een hoofdtelefoon, ingesproken door een twintigtal tolken, die voor elke landsman/-vrouw beschikbaar waren. Zo konden we de welkomtoespraak van de dagvoorzitter, mw. Cecilia Malmström, beluisteren. Overigens, deze mw. Malmström was onlangs nog op tv in gesprek met minister Leers, oud-lid van de Commissie van Aanbeveling van Stichting WereldWijd.

Workshop

In het verloop van de dag werden we ingedeeld in workshops, waar enkele vertegenwoordigers van de lidstaten een pleidooi konden

houden over hun project dat men vertegenwoordigde. Maar helaas gaf men te kennen dat door tijdgebrek iedere spreker maar twee minuten kreeg toebedeeld. Dat was voor de afvaardiging uit Eckelrade een teleurstelling, want coördinator Peter had zich terdege voorbereid met 3 A-4tjes. Dat verhaal kon hij niet verkopen in die twee minuten. Na onderling overleg werd besloten om niet in te gaan op de uitnodiging om over ons project (Wereld Tools) te spreken.

Netwerken

Tijdens de pauzes was er genoeg ruimte om ons te presenteren bij de hooggeplaatste leden van de Europese Commissie. We konden in de aula in korte bewoordingen vertellen over ons project Wereld Tools. Aan de wanden van de (weer grote) aula hingen grote foto's aan de muur met projecten van de aanwezige lidstaten. Zo was er ook van ons Wereld Tools project een grote foto van ca. twee bij twee meter, van een terugkeerder bij een kist die hij aan het vullen was met apparatuur. Uiteraard vertelden we met gepaste trots dat het ons project betrof en daarbij het verhaal dat er achter zit. Men had daar grote waardering voor. Meer dan het uitwisselen van de visitekaartjes zat er verder niet in.

Om 16.00 uur vond de twee mans delegatie uit Eckelrade het welletjes en gingen we op weg naar station Brussel, zodat we na een vermoeiende en geslaagde dag weer op tijd thuis zouden zijn. Dat dachten we, ware het niet dat de Belgische spoorwegen weer eens staakten. Het verblijf op de perrons van Brussel en Luik maakte

dat we met een vertraging van drie en een half uur arriveerden in station Maastricht Centraal. Vermoeid maar met een ervaring rijker en WereldWijd op de Brusselse kaart gezet.

Louis Eggerdink

Een interview met Wladziu van Hugten

Het eerste wat ik natuurlijk graag wil weten, zodra ik tegenover hem zit is: Waar zijn naam vandaan komt. "Wladziu" is een Slavische naam, zijn Poolse grootvader wilde graag dat deze naam in de familie zou blijven. Opa en oma Szymkowiak woonden vlak na de Eerste Wereldoorlog in Berlijn. Opa en zijn twee zussen hadden een behoorlijke erfenis gekregen. De beide dames besloten daarop naar Amerika te emigreren maar opa wilde de economie van Polen steunen en besloot terug te gaan naar zijn geboorteland. Hij was kleermaker van beroep en had inmiddels acht kinderen. Ieder kind had zijn of haar eigen gouvernante. Door de crisis van de jaren '30 verloor hij zijn kapitaal en trok met zijn gezin naar Brunssum. Twee van zijn dochters begonnen een kapsalon in Gulpen. Eén van deze twee dames zou later de moeder van Wladziu worden. Hij werd in Gulpen geboren en ging daar ook naar school. Maar "Wladziu" was wel een heel ongewone naam voor de Gulpense kinderen en hij werd er dan ook regelmatig mee gepest.

Wladziu bleek een bolleboos en ging na de middelbare school Elektrotechniek studeren. Hij kreeg een baan bij de PLEM (producent van elektriciteit), haalde en passant zijn onderwijsakte, studeerde "hogere Gastechiek" en rondde nog een studie af aan de Open Universiteit in Organisatiekunde.

Door de fusie tussen de bedrijven Limagas en PLEM werd hij eerst rayonchef en later rayonhoofd. Hij werd naar diverse rayonkantoren gedelegeerd om deze één voor één op te heffen na de reorganisatie. Zo heeft hij op elf verschillende plaatsen in Nederland gewerkt. Dit werk gebeurde vnl. van achter een bureau maar Wladziu wilde ook graag iets met zijn handen doen. Hij besloot daarom zijn eigen huis te bouwen in de Haagdoorn te Maastricht. Een geweldig huis: licht, ruim en heel comfortabel. Slechts drie onderdelen deed hij niet zelf: metselen, het stucwerk, een trap plaatsen en de deuren afhangen.

Onder dat huis zit een gigantische kelder die ook nog voor diverse doeleinden wordt gebruikt. Zo heeft Mieke, zijn vrouw, daar een compleet ingerichte kapsalon en daarnaast is nog een ruimte ingericht als bar, die Wladziu af en toe verhuurt voor feestjes. Het geld wat hij daarvoor krijgt, wordt gestort op de rekening van "Artsen zonder grenzen".

In 1985 werd hij gevraagd voor het kerkbestuur van de kerk in Scharn om daar het technisch onderhoud voor zijn rekening te nemen, wat hij nog steeds doet. Via een medebestuurder, Jan Pelsler, kwam hij bij WereldWijd terecht in 2003. In eerste instantie om 2 keer in de week les te geven in elektrotechniek.

Tegenwoordig bestaat zijn taak vnl. uit het ophalen van gereedschap bij zowel particulieren als bedrijven.

"Gereedschap" is een rekbaar begrip. Zo haalde hij b.v. bij het Academisch Ziekenhuis in Maastricht

verouderde computers op, net als bij het bedrijf Medtronic.

Maar ook een enorme lading knuffels die via een oproep van Zr. Paula hun weg vonden naar WereldWijd. Blijkbaar had het hele Heuvelland gewacht op dit signaal om van hun overvloedige knuffels af te komen. De lading paste met moeite in de bus. Ze werden als stootkussentjes gebruikt tussen de computers die verscheept werden naar Tanzania en daar uitgedeeld aan kindertehuizen.

WereldWijd wordt regelmatig getipt door diverse kringloopwinkels of (particuliere) bedrijven en bij de uitgang van diverse Doe-het-zelf-zaken staat een kist waar klanten hun oud gereedschap kunnen deponeren. Wladziu controleert die kisten regelmatig. Soms maakt hij schrijnende dingen mee. Hij kreeg een tip van Peter dat hij ergens in Maastricht iets moest ophalen. Het bleek een kunstbeen te zijn dat toebehoord had aan een vrouw. Zij was overleden en haar echtgenoot zat zelf aan een mobiel beademingsapparaat. Hij stond er op die prothese zelf in de vrachtwagen te leggen bijna als een ritueel afscheid. Drie weken later overleed hij. "Recyclen" is het motto van WereldWijd. Soms levert dat hilarische situaties op. Bij het Milieupark in Maastricht waren een aantal elektrische typemachines afgeleverd. Iets voor de Kringloopwinkel dacht men daar. Die kwam, haalde de spullen op en tipte WereldWijd. Dus Wladziu erop af.

Maar WereldWijd had al een aantal van die dingen staan en had er geen emplooi voor dus..... gingen ze naar het Milieupark en van daar naar.....

Zeker 1 x per week is Wladziu op stap om ergens iets op te halen. Wladziu, heel veel succes met alles wat je onderneemt!

Thérèse Vriens

Dubbelzinnig

In het vakblad 'Onze Taal' wordt in elk nummer een pagina gevuld met tekstjes, die serieus bedoeld zijn maar komisch werken omdat ze op meerdere manieren zijn uit te leggen.

Aanvragen voor nieuwe fietspaden, fietsstroken en suggestiestroken mogen niet langer dan 150 meter zijn.

Stichtingrecreatie.nl

Verdachten branden langer in hechtenis

De twee 18-jarige mannen uit Veendam en Wildervank die worden verdacht van brandstichting (...) blijven veertien dagen langer vastzitten.

Dagblad van het noorden

Onze Taal bestaat honderd jaar

Harmonie Onze Taal vierde haar honderdste verjaardag in de zaal Manège in Tienen.

Nieuwsblad.be

Kam voor huisdieren met metalen haren:
voor een zachte verzorging en het pijnloos ontwarren van de vacht

Verpakking dierenverzorgingsset

Officier van Justitie wil dat man met hamer behandeld wordt

Flevopost

Verplichte gordel voor kinderen en fietspalen

Amigoe

Debat over wederopbouw monumenten

Dinsdag organiseert Rotterdam een avond over de waarde van het cultureel-historisch erfgoed in de stad. Bijzonder punt van aandacht is de duurzame transformatie van panden uit de wederopbouwperiode.

Rotterdam.nl

“Op veiligheid en comfort scoren wij een 7,3; de chauffeurs zelfs een 7,8 als het gaat om hulpbehoevendheid.”

Eften-Leurse Bode

Meertaligen krijgen later last van Alzheimer

Bij mensen die twee talen spreken, openbaart de ziekte van Alzheimer zich later dan bij mensen die maar één taal beheersen.

de Volkskrant

Schot in winkelcentrum

Bouwaanvraag voor winkelcentrum op Latenstein snel de deur uit

De Gelderlander

Timor is half Marokkaans, half Duits en half Indiaans.

COSMOgirl

Stand van zaken: DREAMS project

Het DREAMS project voor AMV-ers (Alleenstaande Minderjarige Vreemdelingen, oftewel AMA's) is in februari 2010 van start gegaan. Inmiddels ben ik als nieuwe medewerker aangenomen (zie het artikel even voorstellen). Ed en ik hebben folders gemaakt en een PowerPoint presentatie. Ik ben al bij verschillende NIDOS vergaderingen

in het land geweest. Met de laptop en beamer stap ik op de trein naar Utrecht, Den Bosch, Amersfoort, Haarlem, Breda of zelfs helemaal in het Oost-Groningse Oude Pekela om het verhaal van WereldWijd en DREAMS in het bijzonder te presenteren. Bij NIDOS werken o.a. voogden en jeugdbeschermers, die eigenlijk de ouderrol vervullen en er op toezien dat alles met de jongeren goed verloopt. Het is dan de bedoeling dat zij jongeren naar Eckelrade doorverwijzen om hier te werken aan vrijwillige terugkeer.

De reacties van de mensen die ons verhaal horen zijn heel positief en vaak komt de vraag of WereldWijd niet naar het noorden van Nederland kan verhuizen. Veel mensen zijn ook erg enthousiast als ze de uitleg over Wereld Tools horen. Er zijn veel mensen die 'het kistenproject' een geweldig project vinden (wat natuurlijk ook zo is). Wat men heel lastig vindt, is het overbruggen van de afstand van bijvoorbeeld Haarlem naar Eckelrade. Dan kun je niet zomaar een timmercursus komen doen en dagelijks op en neer reizen. We hebben met XONAR in Maastricht een afspraak dat als jongeren willen deelnemen aan het DREAMS project, zij kunnen verhuizen naar Maastricht.

ISK Sint Maartenscollege

AMV-ers zijn net zoals Nederlandse jongeren in Nederland leerplichtig. Zij volgen middelbaar onderwijs aan de Internationale Schakelklas. Binnen het DREAMS project is het de bedoeling dat er vanuit de ISK leerlingen 2 dagen per week naar WereldWijd komen om een opleiding te volgen. Helaas heerst daar bij de leerlingen een grote angst om naar Eckelrade te komen. Er wordt dan later gekeken naar die jongeren die moeten terugkeren naar hun land van herkomst, of wij hen via DREAMS kunnen helpen met onze kennis en bagage (de kist). Helaas denken de jongeren van ISK-Sint Maartenscollege dat ze zich verplichten tot terugkeer, als ze bij

WereldWijd een cursus gaan volgen. Deze jongeren willen vaak wachten tot ze echt weggestuurd worden en zien vaak de waarde van onderwijs nog niet in. Dan is terugkeer voor velen die via moeilijke en ingewikkelde routes en wellicht ook mensensmokkelaars eindelijk in Nederland zijn beland, niet bespreekbaar. Er zijn veel jongeren die wachten tot ze 18 worden en zich dan gedwongen laten uitzetten. We hopen dat in het nieuwe schooljaar alle misverstanden zijn verdwenen en er meer leerlingen van de ISK zullen deelnemen.

Scholing deelnemers

Binnen WereldWijd lopen voor DREAMS-deelnemers zes cursussen. De meeste deelnemers volgen een combinatie van meerdere cursussen: Computer, houtbewerking, metaal/lassen, ondernemersvaardigheden, Engels, Nederlands en elektro. Het is fantastisch om te zien hoe alle vrijwilligers les geven, want er is een groot verschil in het niveau van de leerlingen. De ene cursist is heel snel met iets te leren en de ander doet er veel langer over. Ook de inzet van de leerlingen is verschillend. Petje af voor alle vrijwilligers die hier met de jongeren werken; je moet af en toe heel veel geduld hebben met de deelnemers.

Op dit moment hebben we 14 DREAMS-jongeren bij WereldWijd gehad. :

- 6 deelnemers zijn actief
- 3 deelnemers zijn nagenoeg gestopt met de opleiding
- 2 deelnemers hebben het traject beëindigd
- 1 deelnemer is MOB (met onbekende bestemming)
- 1 deelnemer is teruggekeerd.

Werkgroep DREAMS

Om de organisatie van het DREAMS project makkelijk te maken is er een werkgroep opgericht. In deze werkgroep zitten de volgende organisaties: NIDOS (voogdij-instelling AMV-ers), XONAR (huisvesting), ISK Sint Maartenscollege (voor de jongeren in Maastricht), Beyond Borders en Maatwerk bij Terugkeer (allebei begeleiding bij terugkeer). Doel van de werkgroep is om het werken met de AMV-ers makkelijker te maken; om een gezamenlijke afstemming te krijgen en problemen te bespreken; met name op het moment dat deelnemers landelijk besluiten terug te keren moet het snel mogelijk gemaakt worden dat er een woonplek in de buurt van Eckelrade komt.

We organiseren na de zomervakantie kennismakingsdagen voor jongeren uit het land die interesse hebben om deel te nemen aan het DREAMS-project. Ik hoop jullie in de volgende WereldWijzer te kunnen berichten hoe het verder gaat. Matje Mattheij

Jongeren werken aan hun toekomst: Get Skilled

Het project "Get Skilled" biedt jongeren, die om uiteenlopende redenen niet aan de slag komen, een werkervaringsplek aan in combinatie met scholingsmogelijkheden. Hier kunnen sociale en beroepsvaardigheden geoefend worden, om deze gaandeweg te verbeteren. Doel is om jongeren voldoende vaardigheden mee te

geven zodat ze op een perspectiefvolle en positieve volwaardige manier een plek in onze samenleving kunnen innemen.

Stichting Wereldwijd is bij de uitvoering van dit project een samenwerking aangegaan met Qwyl Re-integratie te Maastricht. De samenwerking met Qwyl begint zijn vruchten af te werpen. Er zijn tot nu toe 10 jongeren aangemeld en er staan enkele nieuwe instromers te wachten op goedkeuring van het UWV.

4 jongeren lopen momenteel een stage in een regulier bedrijf. Een van de eerste instromers heeft nu een jaarcontract gekregen bij een van de werkgevers. Deze jongen heeft begin mei een officieel lasdiploma van de NIL (Nederlands Instituut Lastechniek) bij Stichting WereldWijd behaald.

3 jongeren waren niet gemotiveerd om te beginnen en zijn daarom niet verder in het project opgenomen.

3 jongeren zijn wel begonnen maar na een aantal weken van het project gehaald in verband met afwezigheid en motivatieproblemen.

Zowel Qwyl als WereldWijd doen er alles aan om de jongeren in het project te houden. De problematiek van deze groep is echter zeer heftig. Soms twijfelen we er dan ook aan of we wel door moeten/kunnen met deze groep. De belasting voor de staf en vrijwilligers die met deze groep te maken hebben is erg groot. Voor de begeleiding krijgt WereldWijd een vergoeding die momenteel niet kostendekkend

is. Wij hebben daarom oud-burgemeester Houben van Maastricht benaderd voor bemiddeling bij een aantal fondsen voor extra financiering. De heer Houben reageerde daar zeer positief op en via zijn bemiddeling hebben dan ook een aantal fondsen toegestemd om in dit project mee te financieren. Door deze extra financiële ruimte kunnen wij voorlopig de benodigde tijd en energie blijven steken in een groep jongeren, die je soms het bloed onder je nagels halen, maar als het dan bij enkele wel lukt om ze op het goede spoor te zetten en je ziet dat ze het dan achteraf erg waarderen dan maakt dat veel goed.

Peter Gillissen

Puzzel

WERELDWIJZER 3^e LUSTRUM PUZZEL

Schrijf de antwoorden van vraag 1 t/m 4 in de daarvoor bestemde hokjes.

Alle vragen hebben betrekking op het gebouw van Stichting WereldWijd.

1. Welk lokaal ligt rechts van de hoofdingang?
2. Welke functie had het lokaal tegenover het computerlokaal in vroegere tijden?
3. Welke bestemming kreeg dit lokaal daarna?
4. Welk lokaal ligt onder de administratieruimte?

Hierdoor worden de in de bovenste vakjes staande cijfers gekoppeld aan letters.

Bij een bepaald cijfer hoort steeds dezelfde letter.

Vul bij de oplossing nu de juiste letters bij de cijfers in en vul daarna de ontbrekende letters aan. De zin die daardoor ontstaat vormt de oplossing van de puzzel.

Stuur (of mail) de oplossing in naar de redactie en ding mee naar een lekkere fles wijn! Adres: Klompenstraat 1-a, 6251 NE Eckelrade. Inleveren vóór 31 augustus!

Gedicht

Mijn leven

*Thuis blijven
de zon schijnt door mijn haren en oren.
Het is mooi weer
dat in mijn leven gaat blijven.
Mijn negatieve gedachten zijn weg.
De vogels zingen in de straat,
maar toch ben ik in mijn kamer tv aan het kijken.
Ik kan niet met mijn vrienden wandelen of praten,
want ze zijn aan het werken
's morgens tot 's nachts.
Ik kan niet een boek lezen,
want ik heb al alle boeken gelezen.
Mijn enige oplossing is tv te kijken,
nee dat zal geen leven zijn voor mij.
Maar ik ben toch ongelukkig om die tijd thuis te
blijven zitten.
Ik wil op mijn benen gaan staan maar hoe?
Dat vraag ik mezelf*

*elke dag en elke moment.
Buitenkant ben ik,
maar binnenkant heb ik alleen maar pijn en verdriet.
Ik wil ook 's morgens uit het bed opstaan
en weg uit die kamer met de grote stilte die mij bang
maakt.*

Dit is mijn leven.....

Is dit nu een leven?

(Oumar Sow (Guinee) 03-2011)

Terugblik op een succesverhaal: Wereld Tools

Juni 2011: in anderhalf jaar tijd zijn 55 Wereld Tools-kisten naar 15 verschillende landen verstuurd; het Ministerie van Justitie heeft het project Wereld Tools betiteld als landelijk best practice voorbeeld van een terugkeerproject; er zijn samenwerkingsverbanden aangegaan met andere organisaties die zich bezig houden met begeleiding en ondersteuning ten behoeve van terugkeer van asielzoekers; bijna dagelijks krijgt WereldWijd telefonische aanvragen om ondersteuning van mensen die terug willen keren naar hun land.

Hoe anders was de situatie bij het begin van dit project:

Augustus 2009: WereldWijd was meer dan opgelucht toen we het nieuws kregen dat het Ministerie van Justitie onze aanvraag voor een E.T.F.-subsidie (Europees Terugkeerfonds) voor Wereld Tools gehonoreerd had. WereldWijd had in dit project met 23 terugkeerders gerekend voor de projectperiode van 18 maanden. Ruim een half jaar eerder had het bestuur nog collectief ontslag aangevraagd voor het personeel van WereldWijd en was de situatie uiterst penibel te noemen. Ook het project Wereld Tools bevond zich in een comateuze toestand; de laatste jaren waren er door financiële problemen maar weinig kisten verstuurd. Overtuigd echter van de mogelijkheden van het project ging ik aan de slag om deze sleeping giant te doen ontwaken.

Sept. 2009 t/m dec. 2009: Deze fase kenmerkt zich dan ook vooral door informatie, voorlichting en bekendmaking in

heel het land aan tal van organisaties. De reacties waren helaas niet altijd hoopvol. Op de vraag aan DT&V Zuid-Nederland (Dienst Terugkeer en Vertrek van het Ministerie van Justitie) of ik eens mocht komen kennis maken werd ik vriendelijk doch zeer duidelijk afgewimpeld als lokaal initiatiefje, waar ze geen interesse in hadden. Andere organisaties vonden het allemaal wel aardig klinken, maar “eerst zien dan geloven” was een overheersend gevoel. Ik ging de kerstvakantie 2009 in zonder één succesvolle terugkeerder in het project. In geen velden of wegen een serieuze deelnemer te vinden; enkele meldden zich aan maar dit bleek maar “sjrot” te zijn. Een deelnemer verschijnt niet meer nadat hij de eerste keer reiskostenvergoeding had gekregen; de ander komt alleen opdagen omdat hij moet komen van de organisatie die hem opvangt en amuseert zich vooral door de boel te verzieken.

Eerste maanden van 2010: Ik wist dat ik enkele deelnemers moest zien te vinden die een voortrekkersrol konden gaan vervullen in het project; met andere woorden laten zien dat WereldWijd waar kon maken wat ik x- keer in mijn voorlichtingsverhaaltje verteld had. In januari / februari keerde het tij. Een Angolese jongen die ik in de Bijlmer bezocht had nam deel aan ons project, een illegale Burundees uit Tilburg klopte bij ons aan om een internetcafé te beginnen in zijn land, een regievoerder van DT&V Den Bosch meldde een Koerdische man aan met de vraag of wij hem, binnen de termijn van uiterlijk

vier weken, konden helpen om een pizzeria te starten in Erbil, Koerdisch Irak. Alle zeilen werden bijgezet om deze eerste serieuze casussen tot een goed einde te brengen, wat dan ook door de gebundelde krachten binnen WereldWijd gerealiseerd werd. Natuurlijk maakte ik gretig gebruik van deze casussen in onze p.r. Voorts ontstond er onder de deelnemers (met name de Irakezen) een mond-op-mond reclame voor Wereld Tools. Menige organisatie, waaronder ook DT&V, raakte overtuigd dat WereldWijd en haar “kistenproject” wel degelijk een serieus project was die in een behoefte onder de terugkeerders voorzag.

Voorjaar 2010: Ik wist niet wat ik meemaakte; vanaf eind maart / begin april 2010 stroomden de aanmeldingen binnen. De maandenlange P.R-campagne, de vele voorlichtingen in heel het land en, met name, de eerste casussen begonnen eindelijk hun vruchten af te werpen. Het project Wereld Tools kreeg een steeds grotere bekendheid onder de doelgroep en de hierbij horende organisaties. Het project belandde in een nieuwe fase met nieuwe uitdagingen. Leuk en aardig zoveel aanmeldingen, maar hoe gaan we al die kisten vullen met adequate materialen.

De zoektocht naar allerlei, vaak 2e hands materialen, werd dan ook sterk geïntensiveerd. Mijn dank hierbij aan onze speurneus Louis Eggerdink, die ik wekelijks voedde met informatie welke spullen ik nu weer zocht. Niet gehinderd door bescheidenheid heeft Louis in zijn zoektocht veel spullen en waardevolle tips binnen gebracht.

Deelnemers gingen gebruik maken van ons aanbod, zoals de 21-jarige Gilbert. "Dit is precies wat ik zocht" zo vertelde hij. Hij woonde met zijn familie in Bladel (nabij Eindhoven); hij beschikte over een verblijfsvergunning maar had dermate heimwee naar zijn thuisland Congo dat hij terug wilde keren om herenigd te worden met zijn vriendin die in Australië verbleef en die ook terug ging naar Afrika. Gilbert heeft een half jaar bij WereldWijd een lascursus gevolgd en is huiswaarts gekeerd met een kist vol met metaalbewerkingsapparatuur.

Zomer 2010: En ineens moest ik er voor zorgen dat kisten naar Erbil, Suleymania, Bagdad, Kinshasa, Luanda, Bujumbura,

Bij deze wil ik gebruik maken van de gelegenheid om **alle mensen van WereldWijd te danken** die mede zorg gedragen hebben dit project tot een succes te maken. Johan: bedankt dat je al die kisten hebt gemaakt; Wladziu voor alle ritten die je gedaan hebt om materialen op te halen, Jan voor de begeleiding bij de ondernemersvaardigheden aan de deelnemers, Adam en Paula, bedankt voor letterlijk de tientallen computers die jullie nagekeken, geïnstalleerd en gerepareerd hebt, en dan natuurlijk alle medewerkers aan het Wereld Tools project zoals, Walter, Jef, Hamah en Frans. Harry: bedankt voor alles wat je doet bij WereldWijd en hou vol: door jou word ik nog eens handig! En dan natuurlijk niet te vergeten het kantinepersoneel: Enrico, Huub en mevr. Babani. Zij zorgen er steeds voor dat wij onze gasten en deelnemers op elk uur van de dag een kopje koffie of thee kunnen aanbieden.

Kigali, Jaffna, Hai Phong, Khartoem, Conakry, Accra, Abuja, Dar es Salaam (en zo kan ik nog wel even doorgaan), verstuurd werden, veilig door de douane geloodst en uiteindelijk daadwerkelijk in handen terecht zouden komen van de terugkeerder. En dat allemaal vanuit Ekkelder. Ga er maar aan staan. Nadat de kist opgehaald was, werd het project voor mij extra spannend. Met vallen en opstaan, met menige ergernis om corrupte douane-ambtenaren en het vastbijten in projecten kan ik met enige trots stellen dat het ons gelukt is om, op één persoon na, de kisten in handen te krijgen van de individuele terugkeerder. Intussen heb ik een uitstekend functionerend netwerk opgebouwd van transportorganisaties en organisaties die de inkleding van de kist door de douane verzorgen, waardoor ik in alle vijftien landen de weg weet te bewandelen hoe de kist in handen te krijgen van de terugkeerder. Speciale dank hierbij aan de Utrechtse organisatie "Maatwerk bij Terugkeer" waarmee WereldWijd intussen een intensieve samenwerking heeft aangegaan.

2e helft 2010/ voorjaar 2011:

De aanmeldingen stroomden binnen. Op het hoogtepunt kreeg ik in twee dagen vijftien aanvragen voor ondersteuning. Het was voor ons onmogelijk om al die aanvragen te honoreren, zowel financieel als qua personele inzet als qua ruimte binnen WereldWijd. We moesten dus in 2010 meerdere malen een aannameslop invoeren. Intussen

kreeg het succes van het project landelijke bekendheid en erkenning; er werden artikelen door journalisten geschreven, L-1 heeft een korte T.V.-reportage gemaakt, WereldWijd werd verzocht om aan alle regievoerders van DT&V van Limburg en Brabant een voorlichting te verzorgen over Wereld Tools. Wij werden zelfs uitgenodigd om acte de présence te geven bij de Europese Commissie in Brussel.

Juni 2011:

Terug naar het begin van het artikel; de kisten blijven op regelmatige basis de deur uitgaan. Maar alles, zo ook Wereld Tools, staat en valt met de beschikbaarheid van het slijk der aarde. WereldWijd hoopt dit jaar zekerheid te krijgen omtrent continuering van Wereld Tools; met ander woorden de centen moeten binnengehaald worden. Intussen zijn we gestart met een nieuw project "Dreams", een terugkeerproject voor minderjarige asielzoekers waarin

ook Wereld Tools ingebed is. Dit project is ook gefinancierd uit ETF-gelden. Ik hoop dat dit project een zelfde ontwikkeling door zal maken. Mijn nieuwe collega Matje is al voortvarend van start gegaan.

Ed Peters

Effe Lache

Secretaresse

Juffrouw Els geeft haar klas opdracht een opstel te schrijven met de titel 'als ik manager zou zijn'.

Alle kinderen beginnen druk te schrijven, behalve Erik.

'Zeg Erik, zou jij niet eens met je opstel beginnen?' vraagt de juf.

De jongen kijkt op van zijn boek en zegt: 'ik wacht nog op mijn secretaresse. . .'

Vijftig euro

Frans heeft een afspraak bij een advocatenkantoor. Hij informeert eerst hoe duur een consult is.

'Vijftig euro voor drie vragen', zegt de advocaat.

'Is dat niet een beetje aan de hoge kant?' reageert Frans.

'Ja', antwoordt de man 'en wat is uw derde vraag?'

Verlenging

Als Harrie 's morgens pas om 10.00 uur het leslokaal binnenstormt, vraagt de lerares waarom hij zo laat is.

'Ik droomde over een voetbalwedstrijd, juf.'

'Maar Harrie, dat is toch geen geldig excuus om te laat te komen?'

'Jawel,' zegt Harrie, 'want de wedstrijd werd verlengd.'

Keuken uit

Baklava, een recept uit het Midden-Oosten door Kazjal Omar

Benodigheden

een pak filodeeg uit de diepvries, 500 g walnoten, gemalen, een eetlepel kaneel, een pakje vanillesuiker, 250 g zoutloze boter, 175 g honing en een beetje water.

Bereiding

De gemalen walnoten, het kaneel en de vanillesuiker goed mengen. Het filodeeg laten ontdooien, uitspreiden en in vierkanten van ongeveer 15 bij 15 cm snijden. Besmeren met boter en bedekken met een tweede vel filodeeg. Deze twee vellen besmeren met het notenmengsel en oprollen (het gaat heel goed met Chinese eetstokjes). Een beetje in de juiste vorm drukken. Ze naast elkaar in een vuurvaste schotel leggen. De schotel in een voorverwarmde oven van 200 graden zetten, ongeveer 15 minuten tot ze bruin zijn. De honing met iets water verwarmen tot het vloeibaar genoeg is om over de baklavarolletjes te gieten en laten afkoelen. Fermo!

Cursus BHV (Bedrijfs Hulp Verlening)

Dinsdag 17 mei was WereldWijd gesloten. Er was geen school, maar enkele WereldWijders werden zelf geschoold. Je zult wel denken "die van WereldWijd" weten toch al heel veel, wat moeten die nog geschoold worden. Toch zijn Ed, Matje, Harrie en Peter die dinsdagmorgen richting Meerssen vertrokken om een cursus BHV te volgen, Bedrijfs Hulp Verlening. Als een raket werd er 's morgens door de theorie gegaan, met name over brandgevaar en wat te doen of te laten. Het nummer 112 is dan heel belangrijk. En natuurlijk de leiding nemen bij eventuele ontruiming en als aanspreekpunt fungeren naar de brandweer als die komt.

Daarna hebben we 's morgens nog de nodige brandblussers leeggespoten. Toen volgde het examen, we hadden gelukkig allen goed opgelet. Na een goede lunch werd het tweede deel van de BHV-cursus verzorgd door een andere instructeur. Nu werden met name EHBO-zaken besproken, Een brede DAS is dus niet een brede das, maar een smalle mitella! Zo leer je nog het een en ander. Reanimatie hebben we ook gedaan, dat is hard werken. Gelukkig hoef je de eerste 6 minuten tegenwoordig niet meer te beademen, er schijnt nog genoeg zuurstof aanwezig te zijn. Ook hier is weer het nummer 112 belangrijk. Verder hebben we enkele bloedingen behandeld en toen was het weer tijd voor een examen. Ook dit ging goed!

Inmiddels zijn per post de diploma's binnengekomen voor alle deelnemers aan deze cursus.

We zijn dus goed gewapend als er zich (onverhoopt) calamiteiten voordoen in het WereldWijdland.

Peter Gillissen

Lang genoeg stilgezeten in Nederland: Van Brabant terug naar Bagdad

Het onderstaande artikel van *Essa Bloemers, studente journalistiek*, is geschreven naar aanleiding van een interview van haar met een naar Irak terugkerende asielzoeker en projectmedewerker *Ed Peters van het project Wereld Tools*. We mochten haar verhaal in deze *WereldWijzer* publiceren, waarvoor onze dank.

Door *Essa Bloemers*
MIDDELBEERS | Gisteren is Yasser met zijn gezin teruggevloden naar Bagdad. Drieënhalf jaar geleden waren ze naar Nederland gevlucht. Het gezin mocht tot 2013 blijven. Maar in december 2009 wilde de Tweede Kamer de verblijfsvergunningen van ruim drieduizend Iraakse asielzoekers opnieuw laten toetsen. Ook Yassers gezin moest eraan geloven. Na lange onzekerheid, besloten Yasser en zijn vrouw Ruaa om de uitspraak niet af te wachten. Ze maakten alvast plannen voor de terugreis met het hele gezin van Middelbeers naar Bagdad.

De Iraakse Yasser (33) is het wachten zat. Zijn vriend Udai is op 27 april meegekomen om hem te helpen met vertalen tijdens het intakegesprek bij WereldWijd. Jaarlijks helpt deze kleine stichting ruim vijftig illegalen en asielzoekers terug te keren naar het land van herkomst. 'Het moet vanaf het begin duidelijk zijn of je hier mag blijven of niet. Drieënhalf jaar in Nederland wachten, duurt gewoon te lang.' Terwijl Udai spreekt, blijft Yasser zwijgzaam knikken. Kijkend naar de koeien die buiten in een verregend Limburgs landschap staan, zucht hij diep. 'Ik wil weer werken, iets opbouwen, niet meer stilzitten en hopen dat alles goed komt.'

In december 2009 krijgt het Iraakse gezin een brief. Hun verblijfsvergunning wordt opnieuw getoetst. De toenmalige staatssecretaris van Justitie Nebahat Albayrak heeft

besloten de Iraakse asielzoekers niet meer als groep te beoordelen, omdat de veiligheidssituatie in Irak zou zijn verbeterd. De dossiers van drieduizend Iraakezen moeten individueel bekeken worden. Maar tussen het besluit van de Kamer en de uitvoering zit veel tijd. 'Ruim anderhalf jaar lang hebben we in spanning gezeten,' zucht Yasser. Inmiddels heeft hij de hoop opgegeven dat zijn gezin na de nieuwe toetsing hier mag blijven, vertelt hij gelaten tijdens zijn kennismakings gesprek bij WereldWijd. Zelfs als hij in hoger

beroep gaat moet hij de uitspraak in Irak afwachten. Volgens Udai is er sowieso weinig hoop dat het beroep iets gaat opleveren: de tweede uitspraak is toch vaak hetzelfde als de eerste. 'Hij kan natuurlijk illegaal hier blijven, maar dan heeft hij geen recht op opvang en loopt hij het risico opgepakt te worden en in vreemdelingendetentie terecht te komen. Zonder uitkering en zonder verzekering leven als gezin is heel moeilijk.' Yasser

luistert aandachtig en knikt.' Het is beter dat we nu zelf teruggaan.'

Kist vol hoop

Aan de wand van het kantoor in het Limburgse Eckelrade hangen kindertekeningen en familiefoto's naast een met Post-its beplakte wereldkaart. 'Uw zontje lijkt op u,' zegt Yasser tegen projectcoördinator Ed Peters van Stichting WereldWijd. Yasser glundert als hij vertelt over zijn twee kinderen, een zontje van vijf en een dochtertje van één. Wekelijks komen mensen hun verhaal doen in dit voormalige schoolgebouw. Dit zijn vaak illegalen die het uitzichtloze bestaan in Nederland willen ontvluchten. Maar ook asielzoekers, zoals Yasser, die verwachten dat ze geen verblijfsvergunning zullen krijgen en niet illegaal in Nederland willen verblijven. Elke deelnemer aan het terugkeerproject krijgt een kist van ruim een kuub gevuld met tweedehands spullen. Hiermee wil de stichting vrijwillige terugkeerders helpen aan het opbouwen van een toekomst in het thuisland. Peters van WereldWijd legt uit: 'Zie de inhoud van deze kisten als een startkapitaal in natura, waarmee mensen hun eigen bedrijf in het land van herkomst kunnen beginnen.' Zodra een deelnemer op het vliegtuig stapt, wordt zijn of haar kapsalon, internetcafé of naaiatelier per kist verzonden naar dezelfde bestemming. Peters neemt Udai en Yasser mee naar de ruimte waar de kisten van andere terugkeerders

staan. Negen kisten met daarop bestemmingen in Angola, Guinee, Burundi, Tanzania en Sudan staan in een grote ruimte. Peters toont de mannen de inhoud van een kist. 'Deze man wil een internetcafé beginnen in Angola.' In de kist zitten acht flatscreens, acht computers, een laserprinter, wat

kantoorartikelen en een generator. Peters: 'Veel van de inhoud wordt op de kop getikt door "onze sjacheraars", de vrijwilligers, bij particulieren, maar ook bij de Universiteit Maastricht, het ABP en de kappersschool.

Onzekere toekomst

Yasser staart naar de kisten. Hij is in gedachten verzonken. Udai vertelt dat zijn vriend vroeger in Bagdad werkte als vleesbezorger. 'Als hij terugkeert, wil hij graag een slagerij beginnen. Hij heeft goede connecties bij zijn oude werk, dus hij kan makkelijk aan vlees komen,' legt Udai uit. Zelf wil Yasser niet meer rondrijden: 'Het is te gevaarlijk. Een van mijn collega's is tijdens het werk vermoord.' De drie mannen zijn even stil. Over niet al te lange tijd zal ook Yassers kist deze stoffige werkplaats verlaten.

Yasser geeft toe dat hij niet weet wat hem in Bagdad te wachten staat. 'Mijn vader en mijn zwager zijn in Irak vermoord.' Udai legt uit dat een van Yassers broers voor een bedrijf werkte dat goederen leverde aan het Amerikaanse leger. Zijn familieleden werden gezien als landverraders en leefden onder constante dreiging. 'Mijn hele familie is in 2006 gevlucht. Mijn moeder en mijn broer zijn naar Jordanië gegaan. Mijn andere broers wonen nu in Syrië en Saudi-

Arabië. Alleen de familie van mijn vrouw is nog in Bagdad. Eerst gaan we bij hen wonen. Daarna moeten we kijken wat we doen.' Hij bedekt zijn gezicht met zijn handen, laat ze langzaam door zijn haar gaan en houdt zwiingend zijn hoofd een tijdje vast. 'Ik weet het niet.' Voortdurend wrijft Yasser in zijn ogen. 'Allergie', zegt hij snel. Peters vraagt hem wanneer hij precies weggaat. Dat weet hij niet zeker. Yasser is bang dat hij niet genoeg tijd heeft om alles te regelen voordat hij weg moet. Zodra de rechtbank beslist dat het gezin terug moet naar Irak, hebben ze hooguit een paar weken de tijd om te vertrekken. Voor zijn winkel wil Yasser graag een koelvitrine, een vriezer, een snijmachine en een sterke generator. Peters werpt een blik op de kist: 'Het is de vraag of alles er in past. We gaan kijken of we er uitkomen, maar ik beloof niets.'

De uitspraak

Yasser hoort het besluit van de rechtbank op 17 mei. Hij moet met zijn gezin twee weken later vertrekken. Ondanks zijn eigen vertrekplan slaat het nieuws in als een bom, vertelt vriend van de familie, Frank van Gool (49): 'Yasser is in paniek.' Niet alleen vanwege het snelle vertrek, maar ook door de verontrustende verhalen van zijn schoonfamilie in Bagdad over het toenemende aantal bomaanslagen, moorden en felle demonstraties van de afgelopen paar weken. Van Gools zoon is even oud als Yassers zoontje. 'Als ouder denk je toch meteen hoe het zou zijn om met je eigen kinderen naar zo'n gevaarlijk land terug te moeten.'

Yassers advocaat heeft onmiddellijk na de uitspraak een verzoek ingediend om het hoger beroep in Nederland af te wachten. Niet zozeer omdat het gezin denkt de zaak te winnen, maar om een extra drie tot vier maanden in Nederland te kunnen blijven. Het gezin hoopt dat de situatie in Irak dan stabiel is. 'De advocaat is optimistisch dat het gezin aanspraak kan doen op de regeling, maar ik denk dat het niet gaat lukken en Yasser trouwens ook niet,' verzucht Van Gool.

Vrijdag 27 mei hoort het gezin dat ze het hoger beroep niet in Nederland mogen afwachten. Yasser heeft dan nog maar een bescheiden inboedel in zijn woning staan. Alleen het strikt noodzakelijke om de laatste paar dagen nog in het huis te leven, staat er nog. De meeste spullen heeft hij verkocht op Marktplaats of weggegeven aan Iraakse vrienden en het asielzoekerscentrum in Oisterwijk, waar het gezin eerst heeft gewoond. De wasmachine heeft Van Gool van zijn vriend gekocht. 'Ik heb hem het dubbele ervoor gegeven. Hij kan dat geld goed gebruiken.' Gisteren is het gezin vanaf Schiphol naar Bagdad vertrokken. Bij WereldWijd staat inmiddels alles klaar. Yassers kist met een grote generator, een gehaktmolen, een snijmachine, wat slagersmessen en hakblokken vertrekt vandaag nog vanuit het Limburgse Eckelrade naar Bagdad. Wanneer en waar Yasser zijn slagerij gaat openen, lijkt voor iedereen nog onbekend.

Een driewieler in Ghana

In mei was er een delegatie op bezoek van de Broeders FIC uit Ghana. De broeders zijn in Noord Ghana een werkplaats aan het opzetten. Onder inspirerende leiding van broeder Bosco Bongnea zal In deze werkplaats

allerlei hulpmiddelen voor en door gehandicapten gemaakt worden, zoals rolstoelen, driewielers, loopkrukken, protheses, enz. Momenteel is men in deze werkplaats gestart met het maken van driewielers. Omdat Peter een aantal jaren in Zimbabwe een soort gelijk project ondersteund heeft, werd de vraag nu aan WereldWijd gesteld om een model driewieler te ontwikkelen die in de werkplaats in Ghana eenvoudig te maken is. Harrie en Peter zijn druk bezig met het bedenken van een ontwerp en een eerste prototype hebben ze al gemaakt. Peter en Harrie hebben ook een organisatie in Maastricht hiervoor benaderd. Deze organisatie onder de naam Demotech zal samen met WereldWijd proberen om deze driewieler zo te ontwikkelen dat hij lokaal en tegen lage kosten gefabriceerd kan worden. Als ze uiteindelijk tevreden zijn over het resultaat is het de bedoeling dat Peter en Harrie een paar weken naar Ghana afreizen om het driewieler project verder te introduceren en de kennis over te dragen aan de lokale medewerkers van het project in Noord Ghana. In de volgende WereldWijzer kunnen we daar meer over lezen.

Wist u dat.....?

- ⇒ een aantal docenten Nederlandse taal van WereldWijd een leeskring heeft opgericht?
- ⇒ de “taalgroep WereldWijd” onlangs een uitstapje heeft gehad naar het oorlogsmuseum “Remember”, gelegen in de Voerstreek nabij Aubel en dat ze na afloop hiervan lekker gegeten hebben in de forellenkwekerij in Sint-Pieter-Voeren?
- ⇒ de groep vrijwilligers-fietsenmakers die tot 1998 in de werkplaats van WereldWijd fietsen opknapte voor hergebruik in de Derde Wereld, nog steeds elke keer acte de présence geven bij de jaarlijkse zomerbarbecue en de Kerstviering in december?
- ⇒ drie stafmedewerkers en Harrie van de metaalwerkplaats hebben deelgenomen aan een cursus Bedrijfs Hulp Verlening en dat ze alle vier op één dag een diploma hebben behaald?
- ⇒ de benaming AMA (Alleenstaande Minderjarige Asielzoeker) officieel veranderd is in AMV-er, wat Alleenstaande Minderjarige Vluchteling betekent?
- ⇒ deze WereldWijzer ook op de website te downloaden is? Zie www.stichtingwereldwijd.nl
- ⇒ de vakantie van de “UNIVERSITY OF ECKELRADE” begint op 7 juli en de lessen weer beginnen op 22 augustus?
- ⇒ de staf vakantie heeft vanaf 18 juli en weer begint te werken op maandag 15 augustus?
- ⇒ ook dit jaar weer de traditionele zomerbarbecue gehouden is?
- ⇒ er eerst een wandeling heeft plaats gevonden in de omgeving van “Ickelder”?
- ⇒ in totaal ruim 100 vrijwilligers inclusief partner zijn aangeschoven?
- ⇒ de eerste fietsambulance bestemd voor Ghana, gemaakt door WereldWijd, al in 1987 een testrit maakte door de straten van Eckelrade?
- ⇒ Wereld Tools nog steeds de slogan “GEREEDSCHAP GEZOCHT” hanteert?
- ⇒ Dit jaar (2011) het Europese jaar van de Vrijwilliger is?
- ⇒ de volgende personen momenteel deel uit maken van het bestuur van Stichting WereldWijd: Taco Bisscheroux (voorzitter), Chantal van Lieshout (secretaris), Pieter de Wit (penningmeester), Bets van den Abbeele, Kees Bronke en Fer Pfeiffer?
- ⇒ de staf momenteel wordt gevormd door algemeen coördinator Peter Gillissen, projectmedewerkers Ed Peters en Matje Mattheij, taalcoördinator Siny Kerkhof en administrateur Huub Weijers?

De WereldWijzer, visitekaartje van WereldWijd

15 jaar WereldWijzer, voor mijn gevoel is het blad er altijd al geweest. Toen ik nog bij Wereldvenster in den Haag werkte kreeg ik het huisblad vanuit Eckelrade toegestuurd. Op afstand maar met nieuwsgierigheid volgde ik de ontwikkelingen bij WereldWijd. Informatie over landen, asielzoekers, opleidingen, inburgering, terugkeer, vrijwilligers en weet ik wat nog meer allemaal.

Toen ik in 1997 als algemeen coördinator bij WereldWijd ging werken kwam al snel Louis Eggerdink bij mij langs met de vraag om een bijdrage te leveren aan de WereldWijzer. Dit laatste werd vervolgens jarenlang een vast ritueel. Met grote gedrevenheid werd er gezorgd dat er een paar maal per jaar een WereldWijzer van de persen kon rollen.

De WereldWijzer is in al die jaren een belangrijke schakel gebleven voor de uitwisseling van informatie voor medewerkers, vrijwilligers, belangstellenden, donateurs, sponsors en nog vele anderen. Het bereik van een blad kan groot zijn maar van belang is dat het gelezen wordt. Dat de WereldWijzer gelezen wordt weet ik uit ervaring omdat ik nog steeds op onverwachte plaatsen aangesproken word op artikelen die in de WereldWijzer staan.

WereldWijzer een grootse naam voor een huisblad dat vanuit Eckelrade WereldWijd verspreid wordt. Als we naar de antropocentrische betekenis van het woord 'Wereld' kijken dan staat dit voor 'aarde' waarbij de mens het middelpunt van het bestaan is en waarbij het gaat over het geheel van menselijke beschaving.

In de WereldWijzer zijn in de 15 jaar van verschijnen vele bewoners van de aarde geportretteerd. In de periode dat ik bij WereldWijd werkte heb ik meer dan 90 nationaliteiten in Eckelrade mogen ontvangen. Regelmatig werd ik gedwongen om de wereldkaart erbij te pakken om te zien waar een bepaald land op onze aarde lag. Het bieden van een perspectief aan deze mensen is het deel van menselijke beschaving waar WereldWijd voor staat. De WereldWijzer doet hier op menselijke maat verslag van.

Het is een knappe prestatie hoe Louis nu al 15 jaar zorg draagt dat er keer op keer weer een WereldWijzer kan verschijnen.

Ik weet hoe het er achter de

schermen aan toegaat en hoe hij eenieder 'achter de vodden' moet zitten om de benodigde en toegezegde kopij vóór de deadline binnen te krijgen. Als Louis dit alles dan weer gelukt is gaat Huub Weijers aan de slag om het geheel op te maken en te redigeren. Huub heeft er de afgelopen vijftien jaar voor gezorgd dat de WereldWijzer er tekstueel goed en grafisch verzorgd uitziet. Het visitekaartje van WereldWijd, een blad om trots op te zijn. Deze trots laat Louis ook graag blijken. Wie er de afgelopen 15 jaar ook bij WereldWijd op bezoek kwam, burgemeesters, wethouders, staatssecretarissen, gouverneurs, tweede kamerleden: allen vertrokken met het huisblad in de hand en hopelijk ook 'WereldWijzer' richting huis.

Redactie van harte, een geweldige prestatie!

Frans Frankhuizen
oud-coördinator Stichting WereldWijd

Jos Bogman dé Ford dealer bij u in de regio!

Kijk voor meer informatie en alle aanbiedingen op
www.ford-josbogman.nl

Kom langs en profiteer!

Jos Bogman

Beek	Weth. Sangerstraat 7	tel.: 046-4375353
Kerkrade	Hamstraat 70	tel.: 045-5423030
Maastricht	Molensingel 11	tel.: 043-3616666
Heerlen	Breukerweg 201	tel.: 045-5232030

Stichting HARAMBEE

Schoolgeld voor beroepsopleiding
van jongeren in Kenia

Rek. nr. 114564574

harambee@live.nl

tel. 06-20833587

www.harambee.info

WITHUISVELD 36

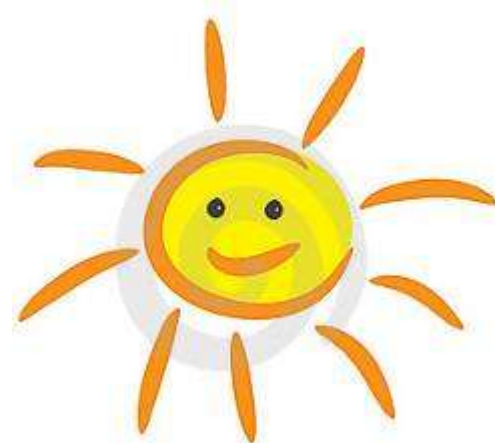
6226 NV MAASTRICHT

043 - 3520707

Wij zijn voortdurend op zoek naar materialen, gereedschap en kleine machines; tweedehands of nieuw. Als u er een nieuwe bestemming aan wilt geven: bel of mail ons!

Bijvoorbeeld: slijpmachines, boormachines, timmerspullen, handgereedschappen, elektromaterialen, naaimachines, computers (minimaal pentium-4), laptops, printers kantoorpullen. Ook: fietsgereedschap, keukengerei, een klein kopieerapparaat, beamer, scanner, router, lasapparatuur, microfoon etc. etc.

**Wij wensen iedereen
een welverdiende
mooie, zonnige en
heel fijne
zomervakantie toe!**

Colofon

Redactie: Louis Eggerdink
Peter Gillissen

Foto's: Stichting WereldWijd
(tenzij anders vermeld)

Opmaak: Matje Mattheij

Medewerkers: Lia Speth, Thérèse
Vriens en Siny Kerkhof, Huub Weijers

Oplage: 300 exemplaren

Artikelen waarbij geen auteursnaam
staat vermeld komen van de redactie.

Adres: Stichting WereldWijd
Klompstraat 1a
6251 NE Eckelrade

Tel: 043-4083122
Fax: 043-4083574
Mail: wwijd@xs4all.nl
www.stichtingwereldwijd.nl

Giften:

Een donatie voor de
WereldWijzer is altijd
welkom op
Postbank nr. 4808634,
t.n.v. WereldWijd te
Eckelrade.
Bij voorbaat dank!

